

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1To/85/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4618010178
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislav Libant
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4618010178.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu JUDr. Stanislava Libanta a členov JUDr. Štefana Hrvolu a JUDr. Petra Kaňu, v trestnej veci obžalovaného C. U. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 2, 3 písmeno b/, c/ Trestného zákona a iné, o odvolaní prokurátorky Okresnej prokuratúry Topoľčany podaného proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 09.07.2018, sp. zn. 1T/43/2018, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre, dňa 13. novembra 2018, takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písmeno d/, odsek 2 Trestného poriadku, z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku, obžalovanému
C. U., narodenému XX.XX.XXXX v M., bytom X.
V. XXX/XX, T., S. republika, štátnemu
občanovi Slovenskej republiky, prechodne bytom
Y. č. 8, T., S. republika,

u k l a d á

podľa § 207 odsek 3 Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona, sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný C. U. uznaný vinným pre skutok v ňom uvedený a za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 2, 3 písmeno b/, c/ Trestného zákona, s použitím § 138 písmeno b/ Trestného zákona, za čo mu bol podľa § 207 odsek 3 Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona, uložený trest odňatia slobody vo výmere jedného roka, ktorý mu bol podľa § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona, podmienene odložený a podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona, mu bola určená skúšobná doba v trvaní dvoch rokov.

Podľa § 50 odsek 2 a § 51 odsek 4 písmeno d/ Trestného zákona, bola obžalovanému uložená povinnosť uhradiť v skúšobnej dobe zameškané výživné.

Proti tomuto rozsudku do výroku o treste podala odvolanie prokurátorka Okresnej prokuratúry Topoľčany, ktorá v písomných dôvodoch uviedla, že obžalovaný bol trestným príkazom Okresného súdu Plzeň - mesto, zo dňa 30.03.2017 sp. zn. 2T/35/2017 uznaný vinným pre trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 196 odsek 1 Trestného zákonníka Českej republiky a bol mu uložený trest odňatia slobody, pričom výkon tohto trestu mu bol podmienene odložený so skúšobnou dobou dvadsaťsedem mesiacov pri súčasnom vyslovení dohľadu. Skúšobná doba plynie do 19.07.2019. S poukazom na ustanovenie

§ 49 odsek 2 Trestného zákona, berúc do úvahy právoplatné odsúdenie súdom iného členského štátu Európskej únie v trestnom konaní, na účely trestného konania (§ 7b odsek 2 Trestného zákona), mal súd zohľadniť tieto rozhodnutia tak, akoby boli vydané za čin trestný aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky.

Na podklade tejto argumentácie navrhla napadnutý rozsudok vo výroku o treste zrušiť a uložiť obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody vymeraný na dolnej hranici zákonnej trestnej sadzby a na jeho výkon ho zaradiť do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Na verejnom zasadnutí prokurátor Krajskej prokuratúry zotrval na obsahu podaného odvolania a navrhol zrušiť napadnutý rozsudok podľa § 321 odsek 1 písmeno e/ Trestného poriadku a rozhodnúť v intenciách odvolania v kompetencií odvolacieho súdu.

Obžalovaný sa na verejné zasadnutie nedostavil, napriek včasnému doručeniu upovedomenia, ani sa žiadnym spôsobom neospravedlnil, preto sa verejné zasadnutie uskutočnilo v jeho neprítomnosti.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací, na podklade riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou v zmysle § 317 ods.1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie. Zároveň preskúmaval vec i z pohľadu chýb, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by mohli odôvodňovať podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku a dospel k záveru, že odvolanie prokurátorky je v časti podané dôvodné.

Pretože zároveň podané odvolanie bolo limitované iba do výroku o treste, preskúmaval odvolací súd iba túto časť rozsudku pri súčasnom plnení si svojich povinností, pri skúmaní chýb, ktoré by mohli založiť dôvodnosť dovolania.

Pri ukladaní trestu súd postupuje v zmysle zásad uvedených v § 34 Trestného zákona, pričom v tomto prípade je potrebné zdôrazniť skutočnosť, že predchádzajúce odsúdenie iným členským štátom Európskej únie, bolo pojaté do výroku o vine a jeho dôsledkom bolo uznanie viny z kvalifikovanej skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 2, 3 písmeno b/, c/ Trestného zákona, teda, že sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného, konal tak po dlhší čas a napriek tomu, že bol v predchádzajúci dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený. Ak preto odvolateľka sa domáhala využitia ustanovenia § 49 odsek 2 Trestného zákona, vyjadrila snahu použiť predchádzajúce právoplatné odsúdenie (a nie je rozhodujúce, či iného členského štátu Európskej únie alebo vnútrozemským súdom) jeho dvojitým pričítaním, čo podľa názoru odvolacieho súdu je v rozpore so všeobecnou zásadou trestného práva *nebis in idem*.

Naproti tomu odvolací súd vzal do úvahy fakt, že obžalovaný je špeciálnym recidivistom v trestnej činnosti zanedbania povinnej výživy, ak okrem tejto veci bol od roku 2008 právoplatne odsúdený v štyroch prípadoch, v roku 2008 pre úmyselné neplnenie vyživovacej povinnosti k podmienenému trestu odňatia slobody, pričom v skúšobnej dobe sa osvedčil. V roku 2014 opätovne pre úmyselný trestný čin zanedbania povinnej výživy k trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom a počas skúšobnej doby sa osvedčil v roku 2016. V roku 2017 pre trestný čin zanedbania povinnej výživy k podmienenému trestu odňatia slobody, ktorého skúšobná doba bola určená do 19.07.2019 a napokon v roku 2018 pre trestný čin zanedbania povinnej výživy opätovne k podmienenému trestu odňatia slobody v trvaní deviatich mesiacov, ktorého skúšobná doba v trvaní troch rokov a šiestich mesiacov by mala skončiť 09.01.2022. Na podklade týchto odsúdení považoval za potrebné odvolací súd konštatovať, že doposiaľ uložené tresty odňatia slobody s podmieneným odkladom nemali u obžalovaného zodpovedajúci prevýchovný účinok, preto mu bolo potrebné uložiť v zmysle § 207 odsek 3 Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere dvoch rokov a jeho výkon nariadiť podľa § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona, v ústave na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Takýto výrok sa stal podkladom pre zrušenie napadnutého rozsudku vo výroku o treste pre porušenie trestného zákona, v časti uloženej sankcie podľa § 321 odsek 1 písmeno d/, odsek 2 Trestného poriadku. Na podklade týchto dôvodov bolo rozhodnuté tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.